

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/10/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200584
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013200584.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa V. Z., bytom T., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie, Bratislava, Ul. 29. augusta 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. októbra 2013 č. k. 9Sd/16/2013-23, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Sd/16/2013-23 zo dňa 25. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX z 5. apríla 2013, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z dôvodu nesplnenia podmienky doby zamestnania potrebnej pre nárok na tento dôchodok.

Proti tomuto rozsudku podal dňa 15.12.2013 navrhovateľ odvolanie, ktorým namietal, že sa mu zhoršil zdravotný stav, zaslal späť lekárske potvrdenie z 05.12.2013 a oznámil, že potom, čo bude hospitalizovaný vo Výšných Hágoch pošle dodatočne potvrdenie. Trval na tom, že odporkyňa nerozhodla správne, pretože mu neboli uznané niektoré diagnózy, napriek tomu, že predložil lekárske správy hlavne EMG obidvoch nôh a ľavej ruky ako aj psychologické vyšetrenie. Žiadal o znovu prehodnotenie jeho zdravotného stavu a vo veci invalidného dôchodku znova rozhodnúť.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili.

Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmene

príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcim určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Dátum vzniku invalidity stanovili posudkoví lekári sociálneho poistenia zhodne na 6. augusta 2012, kedy bolo potvrdené rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa, ktoré malo u navrhovateľa následok vzniku invalidity. Navrhovateľ však nespĺnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok, nakoľko u poistenca vo veku nad 40 rokov do 45 rokov - navrhovateľ v čase vzniku invalidity dovŕšil 42 rokov veku - je najmenej 10 rokov a zisťuje sa z obdobia pred vznikom invalidity. Navrhovateľ pred vznikom invalidity, pred 6. augustom 2012, získal len 2 673 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo je v zmysle § 60 ods. 9 zákona č. 461/2003Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov 7 rokov a 118 dní obdobia dôchodkového poistenia.

Vzhľadom na uvedené označila odporkyňa závery napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním a preto navrhla odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Z obsahu pripojeného spisu vyplýva, že navrhovateľ bol uznaný za invalidného podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len zákon) od 6. augusta 2012 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 % na základe posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice z 13. marca 2013. Z dôvodu nesplnenia podmienky doby zamestnania, resp. poistenia potrebnej pre nárok na invalidný dôchodok, však bola jeho žiadosť o invalidný dôchodok rozhodnutím odporkyne z 5. apríla 2013 zamietnutá.

Z citácie príslušného zákonného ustanovenia je zrejmé, že pre vznik nároku na invalidný dôchodok je potrebné splniť okrem podmienky zdravotného poškodenia aj podmienku doby poistenia (resp. zamestnania), ktorá je v zmysle § 72 zákona u poistenca vo veku nad 40 rokov do 45 rokov (navrhovateľ v čase vzniku invalidity dovŕšil 42 rokov veku) najmenej 10 rokov a zisťuje sa z obdobia pred vznikom invalidity. Navrhovateľ pred vznikom invalidity (t. j. pred 6. augustom 2012) získal len 2 673 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo v zmysle § 60 ods. 9 zákona predstavuje 7 rokov a 118 dní obdobia dôchodkového poistenia.

V konaní teda nebolo sporné, že navrhovateľ ku dňu uznania invalidity podmienku doby dôchodkového poistenia nespĺnil, pretože v tomto období nebolo možné u neho zhodnotiť žiadnu inú dobu zamestnania, resp. poistenia, čo ani navrhovateľ nespochybnil.

Za daných okolností Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, nemal dôvod konštatovať ani nedostatočne zistený skutkový stav a ani nesprávne právne posúdenie veci, keďže v konaní sa preukázalo, že Krajský súd v Košiciach na zistený skutkový stav, ktorý v konaní nebol spochybnený, správne aplikoval príslušné ustanovenia zákona o sociálnom poistení a dôvodne poukázal na nevyhnutnosť splnenia zákonných predpokladov pre priznanie navrhovateľom uplatneného nároku na invalidný dôchodok. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa náležitým spôsobom zdôvodnil skutkové ako aj právne závery, ku ktorým dospel a uviedol dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie odporkyne za správne a oprávnenému prostriedku navrhovateľa nevyhovelo. S týmito závermi sa odvolací súd stotožnil a pretože nezistil žiadne iné pochybenia, ktoré by spochybnili zákonnosť rozhodnutia alebo postupu krajského súdu v predmetnej veci, neostalo mu iné ako napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdiť.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd navrhovateľovi nepriznal, lebo nebol v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.